

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 512.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e148492/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

C. N. Petersen: Jeg vil ogsaa haabe, at der ikke er nogen Tvist i saa Hensende tilbage, og jeg skal saaledes ikke prøve paa at gaae nogen videre Forklaring derover, og jeg skal derfor endnu kun bemærke, at jeg troer, at det, som Udvalget har foreslaaet, haar i fuldkommen Harmoni med det, Regjeringen oprindeligt har søgt sig. Jeg har altid søgt mig, at det var Regjeringens Mening, at Mandatet virkelig skulde have holdt det 22de Kar paa den Tid, det indtræder i Krigstiden, og jeg troer, at navnlig den ærte Rigtsgaardmand for København's Distrikt (Orsted) selv har været af den Mening, som ved ogsaa er tilstrækkelig begrundet i Sagens Natur, da den dybtst, Uvilling i denne Alder er megen Forandring underkastet, saa at man har ønsket det sidste 22de Kar, inden Indtrædelsen i Krigstiden sker. Indtrædet skal jeg bemærke, at man har troet at komme til dette Maal ved at gøre det til Regel ved Placaten af 1842, at det var nok til Ragsdrulle-Alderen, at Ære-Koret var begyndt med Karet Begyndelse, og at det da skulde anses for fuldt, thi om den Placalende end ikke ved Sessjonen, der holdes om Efteraaret, havde født det 22de Kar, saa vil det dog ikke være ret Mange, med hvem det er Tilfældet, som at Antallet neppe vil være stort af dem, der have langt tilbage til det 22de Kar. Dette sidste troer jeg nu ikke, og jeg gaaer rigtig; jeg troer nemlig selv ikke, at man bør tage Hensyn til, naar Sessjonen holdes, men derimod kun til Ære-Alderen, og man har vistnok tænkt, at naar de paa Udførelsesdagen være berindod 22 Kar, saa maatte de ved Karet Begyndelse afsluttes have født det 22de Kar. Det Gælder, jeg endnu kunde have at tilføje, var, siden Bestemmelsen i Forordningen af 1842 og Udvalgets Forslag er overensstemmende, et Forsvar for, at Udvalgets Forslag bør foretrakkes for Bestemmelsen af 1842, og jeg troer, at det er let at forsvare dette, thi det er ikke Udvalgets Forslag, der er bleven misforstået; hvad der er bleven misforstået, det er, om det harmoniserer med de ældre Bestemmelser; det er ikke Udvalgets Forslag, men derimod Placaten af 1842, der er bleven misforstået. Dette har man ogsaa set, og det har sin gode Grund heri, at Placaten benytter en Fiction, idet den siger, at Karet allerede skal anses for fuldt paa den Tid, da det kun er begyndt, og denne Fiction er Placaten nedt til at bruge, for, som jeg saa kan sige, at bøde paa en anden Fiction, idet Sessjonen ikke holdes for det Kar, hvori de holdes, men for et andet. Men jeg troer, at der er en endnu væsentligere Grund dertil, som jeg vist allerede er berørt af den ærte Ordfører, men maatte ikke er bleven tilstrækkelig paaagtet, og det er, at Sessjonen er en aldeles betydelig og foranderlig Ting; der er nemlig ingen Rødbenhed for, at Sessjonen netop skal holdes i Efteraaret for det følgende Kar, men den gjerne kan holdes, som allerede bemærket, i Januar eller Februar Naand samme Kar, og da vil Bestemmelsen i Placaten af 1842 selv ikke kunne komme til Anvendelse. Jeg vil tage et Exempel fra den forbigaaende Tid. Derfor man i Kar 1846 skulde udskrive de i Kar 1824 født til at møde i Kar 1847, men man af een eller anden Grund, ikke kunde holde Sessjonen i 1846, men maatte udsætte den til det følgende Kar, saa havde man ikke kunnet udskrive de i Kar 1824 født, thi disse vilde allerede have opnaaet 23 Kar Ragsdrulle-Alder, og altsaa havde man Ingen haat at udskrive, eller, derfor man allerede da vilde have udskrevet dem, der var født i Kar 1825, og altsaa paa en Maade antydet Sessjonen for 1847, vilde man, naar Efteraaret 1847 gik over til de i 1826 født, vilde saaledes et helt Kar Mandat, nemlig de, der ere født i 1824, være sprunget over.

J. Jespersen: Da Udvalgets Forslag er overensstemmende med Placaten af 1842, eller ikke, eller om den Maade, hvorpaa Placaten er bleven forandret, er rigtig, eller ikke, det foreskammer mig at være et historisk Spørgsmaal, som ikke her kan have nogen Interesse. Det eneste praktisk Vigtige er, om man skal tage den Alder, som Udvalget har foreslaaet, eller ikke, og jeg troer, at Diskussionerne herom have været saa udførlige, at Forsamlingen, hvad enten den nu har haft Leilighed til at høre paa dem eller ikke, vil være fuldkommen i stand til at afgjøre om dette Spørgsmaal.

Ordføreren: Jeg maa i det Beretningslige henholde mig til

hvad den ærte Formand for Comiteen har udtalt og til de enkelte Diskussioner, der have fundet Sted her i salen, men jeg skal blot bringe i Grindring, forsaavidt den ærte Rigtsgaardmand for København's Distrikt (Orsted) i § 12 har fundet nogen Hindring for at opstaa den Forklaring, som Udvalget har foreslaaet, at denne Paragraph, saaledes som allerede bemærket, af Udvalget er foreslaaet forandret saaledes: at der ikke spørges om det Niende, Sessjonen holdes, hvor der kun er Spørgsmaal om at bestemme, om Bestemmelsen skal udskrides eller ikke, om nemlig dette Tidspunkt indtræffer, inden Indtrædet har 22 Kar Ragsdrulle-Alder; thi det, der egentlig er vigtigt for Indtrædet, det er ikke den Tid, da det bliver berømt, om hun skal udskrides eller ei, men det Tidspunkt, som det er vigtigt at sikre, saa at det ikke bliver udsættende, det er, med hvilken Alder Tjenestiden begynder. Den hele Forvirring kommer jo deraf, at Randsessjonen holdes i et andet Kar end det, for hvilket Udførelsen gjaelder, saa at de, der udskrides ved Sessjonen i 1848, blive tjenstpligtige i 1849, og naar Udvalget træder i Kraft for 1849, saa vil det Mandat, der er født i 1826, have blive tjenstpligtigt efter Udvalgets Forslag, og efter den tidligere bestaaende Orden maatte de anses for tjenstpligtige, naar Sessjonen for 1849 afholdes 1848. Jeg skal blot endnu bringe i Grindring, hvilken Uoverensstemmelse der er mellem Randsessjonerne og Sessjonerne. Sessjonerne for Landstaden for 1849 ere holdte i 1848, og efter Placaten af 1842 vil det Mandat, der er født 1826, da være 22 Kar; men Sessjonerne for Staten for 1849 holdes i 1849, og vil man nu anvende Forordningen af 1842 ligesom efter Ordene, saa vil kun det i 1827 født Mandat have 22 Kar Alder for Staten 1849, og den Uoverensstemmelse opstaaer da, naar man holder sig strengt til det Kar, hvori Sessjonen holdes, at de, der for samme Kar udskrides til Landstaden, ville være eet Kar ældre end de, der udskrides til Staten, og det gaaer ikke an, at dette vedværer i Fremtiden. At dette ikke hidtil har frembragt synderlige Anomalier, det følger deraf, at Landstaden's Ruller ikke først saaledes, at Mandatet af de forskjellige Aldersklasser, saasom det 22-aarige og 23-aarige Mandat, faaer i Rullerne hver for sig, men de faaer mellem hinanden med Angivelse af Hver-af-Kar, og det er derfor ikke saa let at se, til hvilken Aldersklasse de høre. Endnu skal jeg kun bemærke, at Udvalget har erholdt Underretning om, at uagtet det sidste Placaten af 1842 er gjort til Regel, at Ragsdrulle-Alderen skal beregnes fra 1ste Januar til 1ste Januar, udsættelse fra 1ste Mai til 1ste Mai, og at Ordet Ragsdrulle-Alder altsaa skulde tages i en anden Betydning, saa er der endnu Døse af Landet, navnlig her i Sjælland, hvor de Personer, der ere født i 1826, opføres med forskjellig Alder; idet navnlig de, der ere født i 1826 for 1ste Mai, uagtet den befalede Forandring skulde ske, i 3 Kar dog faaer i Ruller som eet Kar ældre end de, der ere født efter 1ste Mai samme Kar. Der maa saaledes bringes en Orden ind i Forholdene, og det er vistnok rigtigst at sætte Forordningen af et Reges paa en saa betydelig Usikkerhed som den, at Sessjonen holdes forud for det Kar, hvorefter Udførelsen gjaelder.

Næder: Det foreskammer mig, at Spørgsmaalet her er, om der er nogen Uoverensstemmelse mellem Forordningen og Administrationen, eller ikke. En berømt og højsaaende Jurist har været sin Mening, hvad Forordningen angaar. Bar det nu ikke at ønske, at Administrationen ogsaa ytrede sin Mening. Jeg maa derfor anmode den højsaaende Justitsminister om at ytre sin Mening om, hvorefter Ministeriet har Roget at svare indom Udvalgets Forslag.

Justitsministeren: Saafrømt den Indstilling, som Udvalget har gjort til § 12, gaar igjennem, saa kan jeg ikke have Noget at erindre indom Indstillingen til § 8, thi Spørgsmaalet vil saa er Fremtiden blive uafhængigt af Sessjonen, og Sessjonen vil kunne afholdes Karet forud for Ragsdrulle-Alderen's Beregning. Derfor derimod Indstillingen til § 12 ikke faar Forsamlingens Bifald, og derimod § 8 gaar igjennem, saa vil afslut en Uoverensstemmelse kunne frem, som gjaer, at Udførelsen milder eet Kar Mandat. Naar derimod Indstillingen til § 12 gaar igjennem i Forning med Indstillingen til § 8, saa vil ingen Forandring ske i de faktisk bestaaende Forhold.

Ordføreren: Jeg skal dog tillade mig til hvad det bety